

hæstarétti, þar með talin málflutningslaun sækjanda og verjanda fyrir hæstarétti, málflutningsmannanna, Pétur Magnússonar og Magnúsar Guðmundssonar, 80 kr. til hvors, greiðist úr rikissjóði.

Miðvikudaginn 1. maí 1929.

Nr. 27/1929.

Réttvísinn (Guðm. Ólafsson)
gegn

Jóhannesi Guðjónssyni (L. Jóhannesson).

Þjófnaður.

Dómur aukaréttar Ísafjarðarsýslu 3. jan. 1929: Ákærður, Jóhannes Guðjónsson, sæti 16 daga fangelsi við venjulegt fangaviðurværi. Svo greiði hann og allan af málinu löglega leiddan og leiðandi kostnað, þar með talinn varðhaldskostnaður, og málsvarnarlaun hins skipaða talsmanns síns, cand. jur. Þórhalls Sæmundssonar, 25 kr.

Dóminum að fullnægja með aðför að lögum.

Dómur hæstaréttar.

Af ástæðum þeim, er greinir í hinum áfrýjaða aukaréttardómi, má staðfesta hann, bæði að því, er ídæmda hegningu og málskostnað snertir, en með tilliti til þess að ákærði var aðeins 21 árs, er hann framdi brotið, og hefir ekki áður sætt ákæru fyrir refsivert athæfi, þykir mega ákveða samkv. 1. gr. l. nr. 39, 16. nóv. 1907, að fullnustu refsingar hans skuli frestað og hún falla niður eftir 5 ár frá uppsögn dóms þessa, ef fullnægt verður lögmæltum skilyrðum. Ákærði greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin málflutningslaun sækjanda og verjanda í hæstarétti, 50 kr. til hvors.

Því dæmist rétt vera:

Hinum áfrýjaða aukaréttardómi skal óraskað, en fullnustu refsingarinnar skal frestað og hún falla niður eftir 5 ár frá uppsögn dóms þessa, ef skilorð laga nr. 39, 16. nóv. 1907 verða haldin.

Ákærði, Jóhannes Guðjónsson, greiði allan áfrýjunarkostnað sakarinnar, þar með talin málflutningslaun sækjanda og verjanda í hæstarétti, málflutningsmannanna, Guðmundar Ólafssonar og Lárusar Jóhannessonar, 50 kr. til hvors.

Dóminum skal fullnægja með aðför að lögum.

Forsendur hins áfrýjaða dóms hljóða svo:

Mál þetta er af réttvisinnar hálfu höfðað gegn ákærðum, Jóhannesi Guðjónssyni, sjómanni í Bolungarvík, fyrir þjófnað, og eru tildrög og atvik málsins upplýst, sumpart með eigin játingu ákærðs og sumpart á annan hátt, þau, er hér greinir.

Fimmtudaginn 11. okt. f. á. tók ákærður, er var staddur hér í bænum, reiðhjól, er annar maður, Finnbjörn Finnbjörns-son málari hér í bænum átti. Var Finnbjörn að vinna í húsi, svonefndri Pétursborg við Hnifsdalsveg utan til í kaupstaðnum, hafði hann ekið á hjólinu þangað og sett það frá sér við suðurenda hússins, úti.

Kastaði ákærður eign sinni á hjólið, ók á því út í Hnifsdal kl. 4 e. h. umgetinn dag, en þaðan fór hann með bátsferð til Bolungarvíkur og hafði með sér hjólið. En frá Hnifsdal sást til ferða ákærðs á hjólinu, og er hann kom til Bolungarvíkur, lýsti eigandi hjóls þess, er hann saknaði, fyrir manni þar, er gekk úr skugga um, að eftir lýsingunni að dæma myndi það vera sama hjólið og ákærður hafði í vörzlum sínum. Fól dómariinn hreppstjóra Hólshrepps að flytja ákærðan hingað til yfirheyrslu, og kom hann með ákærðan 15. s. m. sem og reiðhjólið. Helgaði eigandi sér hjólið og fékk það afhent. Hjólið var um 150 kr. virði.

Ákærður var í fyrstu ófús til að kannast við brot sitt. Hélt

hann því fram, að hann hefði keypt hjólið af manni, að nafni Eymundur Jónsson. Vildi ákærður eigi breyta þeim framburði, enda þótt honum væri bent á, að framburður hans væri ósennilegur, og var settur í gæzluvarðhald, en meðgekk þá sökina nokkru síðar.

Eftir það, að málið var tekið til dóms, taldi dómarrinn sig knúðan til að taka það fyrir á ný til frekari rannsóknar, sökum þess, að hinn skipaði talsmaður ákærðs þykir gefa það í skyn í varnarskjali sínu, að rannsóknardómarrinn eigi nokkra sök á því, að ákærður kannaðist eigi strax við sök sína, án þess þó, að séð verði, að réttarrannsóknin gefi tilefni til þess. Við framhaldsrannsókn þessa verður að telja það fyllilegar upplýst, að það hafi í raun og veru verið ásetningur ákærðs að þræta fyrir brot sitt og reyna að skrökva sig frá því.

Ákærður er fæddur 3. okt. 1907, og var því fullra 21 árs, er hann framdi brotið. Þykir eiga að heimfæra brot ákærðs undir 6. gr. laga nr. 51, 1928, um nokkrar breytingar til bráðabirgða á hegningarlöggjöfinni og viðauka við hana, og refsing hans, er áður hefir eigi sætt ákæru eða refsingu fyrir neinn glæp, hæfilega metin 16 daga fangelsi við venjulegt fangaviðurværi. Svo greiði og ákærður allan af málinu löglega leiddan og leiðandi kostnað, þar með talinn varðhaldskostnaður og málskostnað hins skipaða talsmanns síns, 25 kr.

Á málinu hefir enginn óþarfa dráttur orðið og meðferð þess verið vítalaus.

Föstudagiinn 3. maí 1229.

Nr. 89/1928. **Valdstjórnin** (Stefán Jóh. Stefánsson)
gegn

Sören Goos (Lárus Fjeldsted).

Kaup á sild til bræðslu af erlendum skipum.

Dómur lögregluréttar Siglufjarðar 13. ág. 1928:
Kærður, Sören Goos verksmiðjueigandi, Siglufirði, á að vera sýkn af kæru valdstjórnarinnar í þessu máli.

Málskostnaður greiðist af almannafé.